Ч. 40. Второк 21 лютого (6 марта) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Положене на Угорщині.

Положене на Угорщині щораз більше погіршає ся, бо як з одної сторони правительство виступає що раз енерґічнійше против упору коаліциї і її прихильників, так з другої сторони проявляє ся в цілім краю, о скілько то відносить ся до Мадярів, пасивний опір. Найяркійше проявило ся то доси в пештеньскім комітаті, де правительство, як то вже коротко донесли телеґрами, застановило автономію. Королївский комісар, Беля Руднай явив ся був в суботу о 11 год. перед полуднем в пештеньскім комітатовім будинку і зайшов там до віцежупана Бенічкого, котрому заявив, що на основі своєї повновласти зносить з сим днем зовсім автономію пештеньского комітату і що віцежупаном іменував Авреля Чато. Рівночасно подав королївский комісар до відомости, що міністер Крістоффі приняв до відомости подапу віцежупаном Бенічким просьбу о спенсіоноване. Відтак визначив королївский комісар всім дотеперішним урядникам речинець до 48 годин, щоби в тім часі рішили ся, чи задержать свої становища і дальше чи ні; в послїднім случаю виступить він против опорних урядників з цілою строгостию закона. Королївский комісар постановив також силою своєї власти іменувати новий центральний видїл виборчий, котрий має зараз приступити до своєї роботи. Утворене того нового видїлу виборчого має зараз наступити а то без взгляду па то, чи нові вибори будуть розписані чи нї, а то виключно лиш длятого, щоби на всякий случай все було готове.

В комітатовім домі настало було велике замішане. З'їхали були численні секретарі громадскі і начальники громад з комітату, щоби розвідати, кого по правді мають слухати, бо доси одержували суперечні прикази як від видїлу для публичного добра так і від віцежупана а наконець і від королївского комісаря. Отже тому зроблено в суботу конець, бо від тепер мають слухати лиш приказів королївского комісаря. Тим самим знесено і власть дотеперішного видїлу для публичного добра, бо членів того видїлу не будуть вже тепер впускати до комітатового дому. Новий віцежупан розпорядив, що від всїх урядників, визначених на то становище королївским комісарем і віцежупаном, буде відбирати присягу. По тім королївский комісар замкнув комітатовий дім і наказав полїциї, щоби впускала до него лиш тих, котрі будуть мати до того право, а відтак пішов до ратуша, де тепер знаходить ся єго концелярия, і запросив туди вісїмнайцять урядників комітатових, щоби з ними там поговорити. Вість о знесеню автономії пештеньского комітату зробила велику сензацию і її подано зараз телефонїчно всїм комітатовим видїлам в цілім краю.

То одна сензацийна вість з Угорщини а друга тота, що має наступити реконструкция угорского кабінету. Кажуть, що вже сими днями, може в середу або в четвер, має появити ся цїсарске розпорядженє, на основі котрого має бути переведена реконструкция кабінету бар. Феєрваріго. Сим разом мають уступити міністер просьвіти Юрий Люкач і міністер гонведів Франц Бігар а президент міністрів бар. Феєрварі має зложити провізоричну управу міністерства фінансів. Новий міністер фінансів і новий міністер просьвіти вже іменовані. На місце дотеперішного міністра гонведів має прийти дотеперішний окружний командант гонведів, ґен. Яль, котрий, як кажуть, має бути дуже здібним ґенералом.

На тім поки що закінчить ся реконструкция, але за кілька неділь настане дальша а тоді уступлять міністер справ внутрішних Крістоффі і по всїй імовірности також міністер справедливости Лянїй. Позаяк тота димісия має настати аж за яких пять або шість неділь, то тепер ще знати, хто будуть наслїдниками

---

7)

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Памбертона).

(Дальше).

— Не говоріть ще й неправди передомною! — крикнув.— Видить Бог, що вже досить того одного злочину. Завтра не будете сьміяти ся, коли нагайка діткне ваших плечий і вас вкинуть до тюрми. Дурна, дурна! Хто иньший як не женщина зробив би таку дурницю!

Она нічого не відповіла на ті слова, лише оперла ся о стїну, немов би хотїла єго гнів відперти. Її живий ум вже знов зачав ділати і она сама в души робила собі докори, що представляє в тій хвили таку марну стать. Але він не дав їй прийти до слова. Скрипіт двериий на долині в сїнях викликав на єго устах скоре слово перестороги.

— Слухай—сказав—старий Іван! — Коли він тебе тут застане, Боже, я не сьмію подумати!

Він скоро загасив електричне сьвітло і потягнув її з кабінету ґенерала до її комнати.

Она не опирала ся, лише ішла за ним без думки, немов би цілком забула на своє окруженє. Вчерашний день видавав ся їй дуже далеким. Нитка її житя була в хвили відкритя перетята. Она вже нічого не надіяла ся, всї її хороші пляни пійшли на марне. Она була повалена і певне вже нїколи не піднесе ся. Коли они прийшли до її комнати і Павло замкнув за собою двері, упала она на крісло і глядїла на горіючі поліна на комині. Пробовала думати, що пробудила ся з свого сну. Немов далекий звук, що доносив ся до неї через море, відбивав ся о її ухо голос мужчини.

— Ласкава пані — сказав він, приступаючи до неї — заки донесу мому начальству, що я саме тепер бачив, як того вимагає від мене мій обовязок і моя честь, питаю вас, чи маєте менї що сказати?

Она все ще глядїла в полумінь, але довкола її уст появила ся усьмішка.

— Що я вам маю сказати? — спитала здвигаючи плечима. — Чи в Росиї уважає ся таким великим злочином заглянути до книжки, котра до когось не належить?

— То злочин — відповів він спокійно — за котрий мужчини і женщини умирають в кріпостних вязницях, або при тяжких роботах по копальнях Сибіру. То злочин, за котрий ми неодного вже вязня там на тім подвірю перед домом на смерть засїкли кнутами; то одинокий злочин, якого Росия нї не забуває нї дарує. Боже великий, що саме ви мусїли бути тою, котра післала плян до Льондона, що саме ви мусїли на наші голови навести всї ті неприємні історії. Не можу тому вірити, Мариянно, що бачив сам на власні очи.

Знов не мала нїякої відповіди для него, але усьміх щез з її лиця і она схрестила руки на колїнах.

— Ви мене не розумієте — сказала по хвили — ви мене нїколи не зрозумієте!

Она сама не могла собі пояснити тої тайної сили, котра вязала їй язик і здержувала її якось боронити ся. Она знала, що коли би хто инший, а не її суджений стрітив її в кабінеті ґенерала, була би дуже добре відограла свою ролю, удаючи невинности і зачудоване, що її доси все хоронило перед всїми підозрінями, але супротив Павла відчула немов би удар в лице. Она встидала ся тепер своєї дїяльности яко шпигунка. Не бояла ся наслїдків того, але гадка, що чоловік, котрий її любив, знав о тім, відбирала їй розум. Він ходив між тим по комнатї, страшно мучений непевностию і тревогою.

— Я вас не розумію? — скрикнув роздратований, коли она замовкла. — Я вас не розумію, коли зловив вас з мапою в руці і бачив, як ви хотїли писати? Я не розумію вас? Чи я дитина? Чи я по тім всїм маю собі сказати, що то хто инший а не ви післав плян до Льондона? Чи маю ще глядати иншого шпигуна в Кронштадтї? До чорта, я тут стою і на дармо говорю, коли кожда мінута дорога!

— Не потребуєш иншого глядати, Павле — сказала она встаючи і глядячи єму рішучо в очи. — Я сама зробила то, про що ти само говорив, нїхто менї не помагав. Я відрисувала карту і післала її до Льондона. Я шпигун, коли о то слово розходить ся. Не прошу тебе, аби ти мав милосердіє наді мною, або аби думав о своїй любві до мене, я не достойна твоєї помочи! Я зможу і па дальше стояти сама, як стояла і доси. Ти кажеш, що твій обовязок велить тобі донести твому начальству, що ти бачив — добре, оповіджь їм, а я буду ждати, доки они не прийдуть взяти мене. Я не бою ся і чому маєш ти за мене бояти ся?

тих міністрів; однак єсть дуже імовірна вість, що президент міністрів бар. Феєрварі обійме сам провізорично управу міністерства справ внутрішних. Уступленє Лянїя має настати зовсім не з причин політичних, лиш головно длятого, що теперішний міністер справедливости призначений на президента королївскої куриї, а сей найвисший судейский уряд не може позіставати довго необсадженим. Єсть майже певна річ, що новий міністер справедливости буде вибраний з помежи ставу судейского.

В послїдних днях коаліция стратила дуже на гуморі, бо й в нїй самій зазначив ся вже досить різко роздор і в комітатах зачинає опір ослабати. Оногди радив комітет коаліциї над тим, як би можна скріпити ослабаючий очевидно опір комітатів. Підчас дискусиї появили ся всїлякі внесеня, але не ухвалено нїчого. Обговорювано також справу нових виборів. Один з членів заявив, що після того, що він довідав ся, вибори відбудуть ся в часї приписанім законом.

Коаліция ширить чутку, що президент міністрів барон Феєрварі предложив Монарсї проєкт удержавнення зарядів комітатових. Удержавненє то могло би бути легко доконане, бо вже за міністерства Сапарі'го був ухвалений дотичний закон. А всеж таки правительство не думає переводити ту реформу, особлино же в теперішних часах, коли стрітило би майже непоборимий опір.

Вісти полїтичні.

Реформа виборча а Делеґациї. — З Угорщини. — Подїї в Росиї. — Анґлїйский король в Парижи.

До краківского „Czas-у“ доносять, що проєкт правительства в справі реформи виборчої викликує в австро-угорских кругах дипльоматичних велику обаву з причини, що новий закон виборчий змінить значно склад Делеґаций а в дальших наслїдках і напрям австро-угорскої заграничної політики. Доси вибирала австрийска палата послів після країв коронних 40 делеґатів; більшість була завсїгди нїмецка і прихильна тридержавному союзови. Се могло бути лиш на тій основі, що з Чехії і Морави на основі компромісу виходили Нїмцї. Тепер же мусїли би Чехи бути хиба ангелами, щоби не користати з нагоди і хотїли зречи ся впливу на хід заграничної політики. Можна длятого бути приготовленим на то, що з Чехії і Морави будуть вибрані лиш самі чеські члени Делеґаций.

Угорске бюро кореспонденцийне доносить: До президента міністрів бар. Феєрварі'го прийшла вчера депутация з громади Будафок, зложена з 150 людий і просила о заведенє при помочи всяких средств порядок в державі, бо теперішний стан грозить краєви економічною руїною. Феєрварі подякував депутациї за то, що явила ся і за єї довірє та заявив, що єї поява єсть ознакою, що краєви вже досить тих державно-правних авантур. Правительство бажає як найскорше завести порядок в публичнім і парляментарнім житю; справа здійстненя загального права голосованя не дасть ся вже здержати; правительство поставило сю справу на першім місци своєї проґрами і не відступить від неї. Депутация приняла бесїду бар. Феєрварі'го грімкими оплесками.

З Петербурга доносять: Вчера відбули ся тут під проводом Бєлаєва збори 6000 членів союза торговельно-промислового з Петербурга і цїлої держави. Ухвалено слїдуючу резолюцию: Добро Росиї зависить від свобід заповіджених в маніфесті царскім з 30 жовтня м. р., котрі повинні бути втягнені до основних законів. Теперішне поступованє правительства не має нїякої законности, веде до страшного потрясеня добробиту Росиї і не можна на дальше терпіти без остаточного наражения краю і династиї.

Воєнний суд в Очакові засудив поручника Шмідта на кару смерти через повішенє; трох моряків засуджено на смерть через застрілєнє, кількох иньших на каторгу, а десять обжалованих пущено на волю. Шмідт прощаючись зі своїм одиноким сином Евгеном, сказав: Не забудь, сину, що твій батько згинув за свободу Росиї. Бесїда защитника Шмідта, адвоката Врублєвского, зробила як на судиїв так і на публику глубоке вражінє. Шмідт обняв єго і поцїлував, офіцири плакали, навіть судиї приступили до Врублєвского і устиснули єму руку. Бесїдник сказав між иньшим: Що подумає собі нарід о законности, коли єго казочного героя убють в імя справедливости? Ваші кулї можуть грудь Шмідта пробити, але они убють рівночасно і почуте права в народї. Тут прокуратор насьмівав ся із свободолюбного руху, але я читав слово „свобода“ в маніфестї монарха. Врублєвский закінчив свою бесїду словами: А я вам кажу, судиї, не убивайте! То сказав би я навіть самій смерти. З піднесеною головою і з цїлою силою слова кажу вам, судиї, що не сьмієте убивати! — Як доносять з Очакова, збунтувала ся там цїла залога воєнного кораблю „Прут“, жадаючи, щоби увільнено Шмідта. На приказ командуючого прибули з Севастополя два воєнні кораблї.

Анґлїйский король Едвард приїхав в суботу вечером до Парижа, де єго на двірци повитав президент міністрів Рувіє і заступник президента та персонал анґлїйскої амбасади. Вчера зложив король візиту президентови републики Фалїєрови і єго жені. Гостина має немаловажне значінє політичне, особливо зі взгляду на марокканьску конференцию. Она має бути знаком потвердження давного союза Анґлїї з Франциєю, але заразом і доказом, що союз не вимірений против Нїмеччини, бо безпосередно по гостинї в Парижи має король Едвард зїхати ся з нїмецким цїсарем Вільгельмом.

Новинки.

Львів, дня 5-го марта 1906.

— Іменованя. П. Міністер скарбу іменував скарбового комісаря Меч. Маєра скарбовим секретарем в окрузї крайової дурекциї скарбу у Львові.

— Нові церкви з твердого материялу після плянів п. Василя Нагірного намірюють в тім роцї будувати взглядно вже будують слїдуючі громади: Берлин, Чесники, Коростовичі, Люблинець новий, Сьмільна, Потутори, Колоколин, Опарівка, Потилич, Тетельківцї, Ставчани, Ростайна і Женів.

— Новий консулят у Львові. Сими днями отворено у Львові анґлїйский віцеконсулят. Віцеконсулят містить ся в домі при ул. Крижовій ч. 39. Віцеконсулем єсть проф. Роман Залозецкий.

— Дрібні вісти. Гнїда дволїтна кляч з звіздою на чолї, зі стриженою гривою, вартости 350 корон, утїкла перед кількома днями о. Александрови Юрикови з Дроговижа. — На полях за місточком Лїском найдено сими днями клунок, в котрім був труп дитини, що могла мати около двох днів. Жандармерия зарядила слїдство для викритя матери. — Центральна стация метеорольоґічна у Відни записала в пятницю о годинї 7 мін. 23 рано землетрясенє в віддаленю 5000 кільометрів.

— Нарада „Соколів“ львівского округа відбула ся в недїлю в сали „Днїстра“ при співучасти 63 відпоручників заступаючих 32 сокільских

Она зібрала цїлу свою відвагу і стояла перед ним з блискучими очима і почервонїлими лицями. Єму здавало ся, що нїколи не бачив такого красного лица і єї теперішний вигляд пригадав єму нагле то, що він любив єї колись.

— Длячого я тебе бою ся, Мариянно? І ти можеш о то питати ся? Чи не віддав би я свого житя за тебе? Чи нещастє, яке тебе стрітило, не дотикає й мене? О, ти знаєш о тім дуже добре. Коли тебе заберуть від мене, то возьмуть менї всьо, що взагалї маю на сьвітї! Чому не звірила ся ти менї? Ти робила то задля гроший? Чому не розповіла ти менї про свої клопоти?

— Аби жебрати від тебе гроший? — скрикнула гнївно.

— Очивидно, коли-б ти тою жебраниною була охоронила ся перед тою ганьбою.

— То не ганьба купити хлїба, аби дитина мала що їсти. То цїлий мій злочин і я готова перетерпіти за те.

Здивований видивив ся на неї.

— Тепер мушу сам сказати, що не розумію — крикнув. — А я мушу розуміти, мушу всьо знати, Мариянно! Тепер можу тобі стати в пригодї яко приятель, коли будеш зі мною щира! Не можеш нїчого затаїти передомною, мусиш говорити зі мною як з рідним братом.

— Не буду нїчого таїти, Павле, нїчого перед тобою укривати. Я посилала листи до Льондона, бо платили менї за те гроші. Я дуже бідна, а в Анґлїї живе дитина, о котру я мушу дбати. Нехай єго Бог має тепер в своїй опіцї.

Она упала з зойкотом на софу, бо згадка о братї привела їй на думку єї власне трудне положенє. Але руки Павла обняли єї. Він притиснув єї до себе: забув, що був єї судиєю.

— Нїчого не сьміють тобі зробити, моя дорога дївчино — сказав — лише скажи менї всьо, аби я міг найти який вихід. Чи не любив я тебе аж надто, аби тепер спокійно глядїти, як ти терпиш? Будеш отверта супротив мене, аби я знав, як тобі помогти. Кажеш, що в Анґлїї живе дитина?

З сльозами в очах, але з вдячностию поглянула на него. Відтак взяла фотоґрафію з комоди і поклала єї в єго руки.

— То мій брат Ришард — відповіла — а то єго фотоґрафія. Перед трема лїтами ми обоє осиротїли і лишили ся самі на сьвітї. Він буде мати вскорі шість лїт. Задля него приїхала я сюди. Крім него маю ще лиш одного свояка, мого вуйка Вальтера, котрий служить при адміралїциї в Льондонї.

— Отже то він наклонив тебе до того злочину?

— Він оповідав менї, що анґлїйске правительство заплатило би десять тисяч фунтів тому, хто би єму видав незвістні ще пляни кронштадских фортів. Відтак прислав менї книжку про Владивосток, в котрій були описані способи, в які Анґлїйцї добули пляни тої кріпости. Питаєте мене, длячого женщина не могла би зробити того самого, що мужчина. Також нїчого не шкодить, коли ваші пляни будуть звістні; виж все говорите, що Кронштадт досить сильний, аби міг оперти ся цїлому сьвітови. Коли дійстно так, то чогож взагалї маєте боятися? А для мене так богато то значило — здобуте средство до житя для себе і брата і конець мого добровільного вигнаня. Чи все ще не можеш мене зрозуміти, Павле?

Він поцїлував єї в чоло.

— Розумію — відповів. — Нехай нас обоє Бог стереже!

(Дальше буде).

філій. Зі Львова було 21 осіб. Нараду відкрив п. Ґорук як предсідатель пожарної комісиї, почім забрав слово п. А. Будзиновский, одягнений в модель нового торжественного мундуру сокільских пожарників. По укінченім рефераті п. Будзиновского в справах фахово-пожарних і по уділеню пояснень кільком слідуючим бесідникам наступив реферат проф. Боберского про гри і забави на вільнім воздусї, про плаванє та про орґанїзацию кінних відділів. Реферат сей вислухали селяне-відпоручники дуже пильно як річи зовсїм для себе нової і було би дуже пожадане, щоби заохота проф. Боберского орґанїзованя ігор і забав найшла як найширший відгомон серед нашого селяньства. З порядку дневного виголосив відпоручник „Днїстра“ п. Яремкевич дуже займаючий реферат про забезпеченя ся та про обезпеченє від пожежи. Референт крім цікавих дат що до условій і способів обезпечень ассекурацийних, подав також ріжні способи ставленя огнетревалих будівель і критя дахів непальним материялом. Головне зацікавленє і обширну дискусию викликала справа будованя домів з непальних соломяних мат. Було би дуже пожадане, щоби п. Яремкевич зглядно „Сокіл“ ту часть реферату подав обширнїйше до відома загалу через часописи. Послїдний реферат про приписи і закони в справах сокільских виголосив п. А. Будзиновский і уділював присутним вказівок, як їм поступати, щоби до цілий своїх дійти, а не попасти в суперечність з властями. По спільним обіді всї присутні відфотографували ся, почім на городі між „Народною лїчницею“ а „Дяківскою бурсою“ перевели інструктори „Сокола“ курс пожарний з 4 сикавками і кількома ріжної системи драбинами. По заході сонця удали ся всї до „Сокола“, де одержали ще фахові книжочки дотикаючі справ пожарних і ґімнастичних, почім по довших розговорах на тему сокільскої орґанїзациї закінчено ту першу сокільску нараду.

— **Кровава галабурда.** Стан. Лясун, різницкий челядник, стрітивши ся в пятницю при ул. Новій у Львові з своїм товаришем Павлом Дорошем, розпочав з ним сварню, а відтак бійку, в часї котрої добувши з холяви чобота ніж, скалїчив Дороша досить тяжко в ліву руку. Раненого Дороша осмотрило поготівлє ратункового товариства.

— **Рабунковий напад на почту.** З Гапаранди в Швециї доносять, що незвістні злочинцї напали там сими днями на почтовий віз, убили кондуктора, ранили почтилїона і зрабували 70.000 корон.

— **Величезний страйк** розпочав ся — як доносять з Льондона — в фабрицї пряжи в Денді, в Шкотиї. Бере в нїм участь 23.000 робітників. Домагають ся они підвисшеня платнї і скороченя часу працї.

— **Житє царя Николая II.** в Царскім Селї, як вияснює оден офіцир з его ґвардиї в приватнім листї, есть тепер одним пасмом страху та тревоги, котре дуже некористно відбиває ся на его здоровлю. Від часу „кровавої недїлї“ цар не має хвилї спокою. Проводить цїлї днї в своїм приватнім кабінетї, де або відбуває конференциї із своїми дорадниками або виладжує проекти реформ. Дуже часто буває, що цар пише по кілька годин без перерви і взиває до себе дорадників в ріжних порах ночи. Ґвардист, що стоїть на вартї, чує нераз, як цар проходжує ся цїлу ніч по кабінетї, дожидаючи з тривожною нетерпеливостию рапортів від ґенерал-ґубернаторів з провінциї. Часом цар отвирає вікно і цїлими годинами глядить задуманий в нічну темряву. Николай II. не любив нїколи товариства, але тепер зненавидїв усе, що має якунебудь звязь з товариским житєм. Здає ся, що він одинокий чоловік на своїм дворі, що дїйстно розумів цїлу грозу і безвиглядність свого положеня.

— **Руский „Народний Дім“ в Олеську,** стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою, виказало за місяць лютий с. р. отсей рахунок (в коронах): I. Стан довжний 1) уділи: 1.870·16, c) фонд резервовий 413·18, разом 2.282·34; 3) вкладки з початком місяця: 12.423·90; 4) Пожички затягнені: 4.000; сальдо відсотків 493·77. Сума пасивів: 19.200·01. II. Стан чинний: 1) позички уділені: з початком місяця 15.667·62, сплачено 844·23, уділено 3.640, стан з кінцем місяця 18.463·39, 2) власні льокациї 211·16, 3) кошти адміністрациї 14·69: 4) готівка в касї 8·16; 5) кошти заснованя 502·61. Сума активів 19.200·01. — Стоваришене числить доси 193 членів з декларованими уділами: 3.250 К. Оден уділ виносить 10 К, порука трикратна; стопа процентова від вкладок $4^1/_2$ прц., від позичок 7 прц.

— **Товариство „Шкільна Поміч“ в Самборі** бажаючи подати молодежи здоровий корм духовий руский Публиці приємну і пожиточну лєктуру а на будуче положити основу до публичної рускої читальнї, отворило „Бібліотеку народну“. Сим просимо о ласкаве жертвованє всякого рода книжок і брошур до реченої бібліотеки. Імена П. Т. жертвуючих будуть вписані в книгу добродіїв. Присилати просимо до Видїлу „Шкільної Помочи“ в Самборі. — *Сьвящ. М. Ортиньский, Ф. Колесса, Т. Біленький, Л. Ґемеза.*

— **Убийство в каварни.** З Риму доносять: В тутешній каварни „Араніо“, найбільшій в Римі, а навіть в цїлій Европі, кельнер відправлений недавно зі служби, убив властителя каварнї. Увійшов до каварнї, в котрій було богато гостий наближив ся до господаря, стоячого за буфетом і пробив его штилетом.

† **Помер** в Улашківцях, Василь Вонсович, управитель тамошної школи народної, в 43-ім роцї житя.

Телєґрами.

Відень 5 марта. Прибув тут король грецкий, вертаючи з Копенгаґи і побуде тут 4 днї.

Берно (швайцарске) 5 марта. Вчера відбуло ся в кантонї берненьскім голосованє над жаданєм 20.000 горожан, щоби нарід сам вибирав собі правительство а не велика рада. Внесене се принято значною більшостию.

Київ 5 марта. 8 людий узброєних в револьвери і штилєти впало до уряду почтового на передмістю Демнївка і зрабовало 8000 рублів.

Лодзь 5 марта. На улици Константинівскій невислїджені доси виновники убили вчера вечером ревірового кількома вистрілами з револьвера.

Плоцк 5 марта. В тутешнім театрі, де вчера мали відбути ся якісь збори, знайдено під сценою бомбу з льонтом.

Петербург 5 марта. З Тегерану доносять, що джума в провінциї Сеїстан слабне.

Париж 5 марта. Король Едвард дав вчера в анґлїйскій амбасадї обід, на котрий були запрошені президент републики Фалієр з женою і президент мінїстрів Рувіє з женою. На нинїшний обід запросив король бувшого президента Любета.

Сан-Франціско 5 марта. Про оркан на таїтских островах в лютім с. р. доносять тепер, що кілька островів щезло зовсїм і що згинуло 10.000 людий. Величезні морскі филї змили зовсїм кілька сїл. Французский ґубернатор і консуль анґлїйский звернули ся до своїх правительств о поміч для соток людий, що позістали без стріхи.

НАДІСЛАНЕ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Виданє представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).